

תת"ע 9619/10/17 - מדינת ישראל נגד בהרי ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 9619-10-17 מדינת ישראל נ' בהרי ישראל
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פלג

המאשימה

נגד

בהרי ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פאזור

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה ביום 5.9.17, הזמנה לדין וכתב אישום, בגין, נהיגה ללא רישיון רכב תקף, שכן תוקפו פג ביום 26.2.16 (להלן - הדו"ח), עבירה על סעיף 2 לפקודת התעבורה.

הנאשם, באמצעות בא כוחו, כפר באישום המיוחס לו וביום 26.12.17, התנהל דיון ההוכחות, במהלכו הסכים הסנגור להגשת הדו"ח, שסומן ת/1, מבלי שעורכו יעיד או יחקר בחקירה נגדית ולא ניהל פרשת הגנה, שכן הנאשם לא התייצב לדיון, לא העיד להגנתו ולא הגיש כל ראיה מטעמו.

לאחר שעיניתי ב-ת/1 ונוכח בחירתו של הנאשם שלא להעיד להגנתו, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ולהלן נימוקי:

1. בתיאור נסיבות המקרה ב-ת/1, ציין השוטר עורך הדו"ח, רס"ר ישראל פרץ: "נסעתי אחריו ובבדיקת מסוף תוך כדי נהיגה, דיווחו לי שרישיון הרכב פקע בתאריך הנ"ל. לא הציג בפני שום מסמך הטוען אחרת..."

בהמשך, תיעד השוטר את תגובת הנאשם: **"אני לוקח עכשיו טסט לאופנוע. מקווה שיעזרו. האופנוע ישב בבית ולא זז"**.

2. כאמור לעיל, מועד פקיעת רישיון הרכב צוין בחזית ת/1 והסנגור ויתר על עדותו של השוטר עורך הדו"ח ולפיכך, לא נסתרה גרסת המאשימה, כי הנאשם נהג ברכב, כשרישיון הרכב פג תוקף מיום 26.2.16.

3. בע"פ 71609/03 צברי נ' מדינת ישראל, קבעה כבוד הש' ברלינר:

"ככלל, יש לעמת עד עם הנקודות הבעייתיות בעדותו.

לכך נועדה החקירה הנגדית שהוכרה מאז ומעולם כספינת הדגל של השיטה האדברסרית.

מטעם זה - אי הצגת שאלה במרבית המקרים, כמוה כהסכמה לדברי העד בנושא זה או אחר, או רצון מכוון שלא לאפשר לעד לתת הסבר מניח את הדעת לשאלה. התמודדות העד עם השאלה, הסבריו, אופן מתן העדות - הם המכשיר היחיד המצוי בפני בית המשפט בהכריעו בסוגיה הספציפית שבמחלוקת. משנשלל מבית משפט מכשיר זה - אין לצפות כי יסיק מסקנות לחובת העד ומהימנות גרסתו".

בספרו "על הראיות" חלק רביעי עמ' 1949, כתב כבוד הש' קדמי ז"ל:

"כאשר לא מציגים לעד שאלות בחקירה שכנגד בקשר לנושא מסוים, ההנחה היא - בהעדר הסבר סביר אחר - כי אין חולקים על דברי העד באותו נושא..".

4. הנאשם בחר, כאמור לעיל, שלא להעיד להגנתו והדבר מהווה חיזוק לראיות המאשימה, כאמור בסעיף 162 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 וכן, בדבריו לשוטר, בת/1, הודה כי אין לרכב רישיון תקף.

בהקשר זה, נאמר ברע"פ 1441/12 ליטני נגד מדינת ישראל,:

"אוסף, בבחינת למעלה מן הנדרש, כי אף לגופו של עניין דין הבקשה להידחות. בית המשפט לתעבורה קבע כי גרסת התביעה מקובלת עליו וכי שתיקת המבקשת משמשת כחיזוק לגרסה זו. בית המשפט המחוזי קבע שאין מקום להתערב במסקנתו של בית המשפט לתעבורה וקביעתו זו מקובלת עליו. השוטר שהעיד מטעם המשיבה בבית המשפט לתעבורה העיד כי המבקשת אמרה לו לאחר התאונה כי היא זו שנהגה ברכב. לגרסה זו של המשיבה לא הציגה המבקשת כל תשתית עובדתית חלופית, היא לא העידה בעצמה, ולא הציגה עדים אחרים שיכולים לתמוך בגרסתה לפיה היא לא נהגה ברכב. כך, גרסתה העובדתית החלופית של המבקשת לאירועים המתוארים בכתב האישום אינה מבוססת כלל".

לאור כל האמור לעיל, אני קובעת, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ד שבט תשע"ח, 30 ינואר 2018, במעמד הצדדים